

komme og sige, at det var Danmark alligevel med til at vedtage.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er enig i, at man altid skal tænke sig godt om, når der skrives noget på et papir.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Bortfaldne spørgsmål

Anden næstformand (Henning Grove):

Spørgsmål nr. S 542 og S 543, der er stillet til trafikministeren af hr. Hans Christian Schmidt, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålene, der hermed er bortfaldne, lød således:

Spm. nr. S 542

Til trafikministeren (24/11 97) af:

Hans Christian Schmidt(V):

»Hvad agter ministeren at gøre for at imødekomme den sønderjyske kritik af DSB's nye togkøreplaner, og hvordan vil ministeren i denne forbindelse sikre en forbedring af den dårligere forbindelse mellem København og Vojens?«

Skriftlig begrundelse

Med den nye togkøreplan er rejsetiden på flere aftenafgange mellem f.eks. Vojens og København blevet kraftigt forringet. På hverdage er det f.eks. ikke muligt at rejse med InterCitytog fra København til Vojens senere end kl. 19.30.

Grundet de forringede rejsetider bliver folk, der bor i Sønderjylland og f.eks. har tillidshverv med aftenmøder i København, nu tvunget til at flytte bopæl eller opgave deres hverv i hovedstaden.

Spm. nr. S 543

Til trafikministeren (24/11 97) af:

Hans Christian Schmidt(V):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre DSB-køreplanen for Sønderjylland, således at togtiderne kommer i bedre overensstemmelse med kundernes behov?«

Skriftlig begrundelse

Som en servicevirksomhed må det være i DSB's interesse at sørge for, at kunderne kan nå rettidigt frem til arbejde. I dag kan rejsende nordfra kun være i Padborg kl. 07.55, hvad der ikke harmonerer med en arbejdsdag fra kl. 08.00. Togtiderne burde kunne tilpasses således, at man ville kunne være i Padborg kl. 07.45.

Tilsvarende er der i dag ingen togafgange fra Padborg mod nord omkring kl. 12.00 og kl. 17.00. DSB har på disse togstrækninger flere gange gennemført spørgeskemaundersøgelser vedrørende rejsetidspunkterne. Her er man blevet gjort opmærksom på problemet, dog uden at det har resulteret i de nævnte ændringer.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om at skaffe ro og bedre undervisningsbetingelser i folkeskolens normalklasser og hjælpe de urolige elever].

Af Frank Dahlgaard (KF) og Anders Mølgaard (V) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 27/11 97).

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om at sikre en kvalificeret, alsidig uddannelses- og erhvervsvejledning på tværs af uddannelsessystemet].

Af Frank Dahlgaard (KF) og Anders Mølgaard (V) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 27/11 97).

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien, retsplejeloven og straffeloven. (Revision af psykiatriloven m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 14/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt indledningsvis sige, at vi i Socialdemokratiet stadig væk betragter det at blive frihedsberøvet, at være udsat for tvang, som noget meget alvorligt.

Derfor har det også for os været klart uacceptabelt at konstatere, at alt for mange psykiatriske afdelinger ikke har levet op til den ønskede standard. Dårlige fysiske rammer, overbelægning, personalemangel fører til øget anvendelse af tvang, for hurtig udskrivning og indskænkning af de goder, som de frihedsberøvede bør have ret til. Kort og godt: Forhold, som vi hverken kan eller vil acceptere.

Vi må konstatere, at sparepolitikken op igennem 1980'erne har haft store menneskelige konsekvenser. Det har ikke blot psykiatriundersøgelsen vist; det har også det blotte øje kunnet fortælle os, og det har fortalt os om et behov for

ekstra ressourcer til det her område og en større indsats.

Med det udgangspunkt vil jeg godt sige, at Socialdemokratiet står 100 pct. bag den aftale, som regeringen indgik i april 1997, og som rækker frem til 1999, med bl.a. Amdradsforeningen, som betyder det første store ryk med 600-800 nye enestuer samt en målsætning om bedre fællesarealer, beskæftigelse, undervisning, daglig frisk luft samt de nødvendige personaleresourcer. Det er vi meget enige i, men hermed er målet ikke nået.

Det er vores ønske, at vi allerede i forbindelse med forårets forhandlinger med bl.a. Amdradsforeningen får sikkerhed for, at de næste skridt også bliver taget. Vi formoder i den forbindelse, at alle partier er enige i og kan bekræfte her i dag, at de er enige i aftalen med bl.a. Amdradsforeningen frem til 1999 og vil respektere denne.

Det er også mit håb, at der vil være bred opbakning til allerede i 1998 at sikre den næste aftale, som jeg jo kan forstå sundhedsministeren allerede har taget en meget god start til. Det at få et kvalificeret bud på, hvilke behov de forskellige afdelinger har, betyder langt bedre mulighed for rigtige beslutninger, og derfor er vi meget godt tilfreds med det initiativ, sundhedsministeren her har taget.

Med den præcisering, jeg her har gjort af dels det første aftaleforløb og dels vores ønske om allerede her i foråret 1998 at få den næste etape sat, håber jeg også klart at have tilkendegivet, at ingen mere end Socialdemokratiet ønsker at skabe ordentlige og trygge forhold for de psykiatriske patienter.

Det andet punkt, jeg godt vil tage frem, er ordningen vedrørende klageadgangen. Vi kan fuldt støtte det enstrengede system med Patientklagenævnet som første instans. Det er enklere, det er mere overskueligt, og dermed bliver det lettere tilgængeligt for den enkelte.

Det tredje punkt er forslaget om udskrivningsaftaler og koordinationsplaner. Udformningen i lovforslaget giver en klar ansvarsplacering, så det sikres, at de relevante behandlingsmæssige og sociale tilbud efter udskrivning stilles til rådighed. Det er vi enige i.

Tilsvarende er vi også enige i, at det præciseres, at disse aftaler er et tilbud, som ingen kan tvinges til, hvis man ikke ønsker det efter udskrivningen. Vi er også godt tilfreds med, at vi har fået den adskillelse mellem udskrivningsaftale og koordinationsplaner.